

Redactat de **NICU STEJEREL.**

Redacția **ARAD, Mikes Kelemen utca 8/10.**

Toate manuscrisurile să se trimită la adresa aceasta.

Cucu la Nădlac.

Avea un tată trei copii:
Trei drăguți de copilași,
Ca trei mindrii ingerași.

Dela părinți moștenesc
O holdă și-o stăpînesc,
Lucrîndu-o toți împreună
Ca frați dela o mamă bună.
Care cum o sămăna,
Peste noapte-o și păzia!

Cel mai mare, dimineață
Află: c'a perit verdeață,
Ce resărise frumos
Și promitea rod frumos.

Al doilea e la rînd:
— »Lăsați-mă, eu să-l prind
Pe hoțul, ce'n noapte naște
Și truda noastră o paște«.

Seara, la holdă pornește,
O colibă își întocmește
Și se pune de pîndește.

Noaptea vine. Somnul vine.
Și-l adoarme cit de bine,
Cînd se scoală, dimineața:
Păscută-i toată verdeață.
Nu-i nimic pe holda 'ntreagă
Decît numai — brazdă neagră.

Cei doi frați au disperat
Și de holdă sau lăsat!

Cel mai mic — dar mai voinic
Zice: »Ian mai stați un pic,
Să-mi încerc și eu necrucul,
Să văz: de mai vine hoțul?«

El se duce necinat,
Și desculț și — desbrăcat;
Și nu se bagă 'n colibă,
Ci strînge el și 'ncîrligă
Bețișoare — și alte crace
Și din spin sălaş își face:
Ca somnul, de va veni,
Să nu-l poată adurmi.
Noaptea stă și moțăiește
Și cu nasu'n spini lovește.
De-adurmit el nu adoarme,
Că nu poate nici de foame,
Apoi noaptea răcoroasă,
Și'n hainițe zdrențuroase.

Printre crăci de lemn și spini,
Cum poți oare, să te alini?!

Peste noapte el a prins
Pe dușman și l'a învins!
Holda de hoji o-a scăpat.
A muncit și a lucrat
Și mereu s'a înălțat
Pin' la rangul de împărat.

Acest drăgălaș voinic,
»Cenușotca« poreclit,
Ești tu, dascăle, iubit!

Holdă mare, holdă lată,
Pirlogită, nelucrată,
Ne arat — nesămănată
Îți dă astăzi ție 'n mină
Națiunea ta română.
Tu, dascăle, s'o muncești,
Tu, dascăle, s'o plivești,
Tu, s'o aperi, s-o îngrijești
Și de rele s'o ferești.
Ziua, să muncești din greu,
Ca s'aveți spor — fătul meu;
Seara, să te prepari bine
Pentru ziua care vine:
Și-apoi să te culci pe spini,
Nemîncat — și se suspini!
Num'asa dacă vei face,
Va zice lumea — că-i place!
Iar tu vei fi mulțumit.
Că cu cinste ai muncit:
Și-ai scăpat holda de hoji,
Predîndu-o la nepoți!

Fie-care deci: »Nainte!«
(Cum zice domn președinte)
La lucrul — Nu la plăcinte
Lucrînd astfel, iubiți frați,
Veți fi singuri mîngăiați,
Că lumii ați arătat
Seceriș bun (— și bogat;
Iar neamul l'ați cultivat
Ca pe un ficior de împărat
Și l'ați urcat — în palat!
Nu sîntem doar în palat?
Biserică mai pe plac,
Școli, palate, und' se fac,

Ca și aicea, în Nădlac?...
(Dar nici vin, să bei, pe plac,
Iar nu ați ca'n Nădlac).

Poporul acest măreț,
Bun din fire și isteț
Fie în veci laudat
Cu frumosul lui palat!
Tinerimea să-i 'nflăorească
Popii să-i povățuiască,
Dascălii 'n bine să-i crească:
Ca să fie toți cinstiți
Întru mulți ani fericiți!

Cucu.

Limba tătărească.

Intr'o zi spunea țiganul,
Că pe unde a mai umblat,
Toate limbile a învățat:
Și rusește, și turcește
Pînă chiar tătărește.
— Dar cum zic sobă,
Îl întreabă un oare care,
— De, ăa sobă, îi de mirare:
Ei la sobă, îi zic căldare,
— Dar căldare?
— Ce să-ți spun?
La căldare îi zic ciau.
— Dar ciau atunci cum zic?
— La ciau nu zic nimic,
— Dar cînd zic să-i dai ciauul?
— Îți arată atuncea pumnul.
— Dar la cal?
— De vrei să știi.
Ei la cal zic numai: hii.
— Dar la doi cai?
— A! la doi cai
Zic: hii-hii, doar ce mai vrei?
— Dar cai mulți?
— Cai mulți să știi,
Zic: Hi hi hi hi hi
— Dar atunci spune-mi mie,
Cum zic ei la herghelie?
— Herghelie: hi hi hi hi hi hi
Hi hi hi hi hi hi hi, am auzit;
Dar n'am stat pînă la sfîrșit.

Cucu la Surducul mare.

Frunză verde lemn de nuc,
 Trimiteți un pui de cuc,
 Și la popa din Surduc,
 Ca să-i cînte cît de mult.
 Să-i cînte lui cam așa
 Pin' și-a curățî barba:
 — »Frunză verde lemn tufos,
 Popa nostru cel frumos,
 A alergat după un os
 Și s'a pus și el la ros.
 Vai, săracă barbă tunsă,
 Urîtu-ți stă, cînd ești unsă.
 Cu untură de cai morți
 Pentru 6—7 zloți.
 Vai sărac, — popă sărac,
 Dai pomadă nu ți-or dat?...
 Tare ești popă spurcat,
 C'ai votat de ablegat
 Pe un unгур renegat.
 Vai, săracă barbă neagră,
 C'ă-ai osit de cea piparcă;
 Piparcă din papricaș,
 Cu care greu te 'ndopași.
 Hop, săracă pălărie
 Mai bine ai fi fost pustie
 Că n'ai fost pentru popie;
 Mai bine te-ar fi purtat,
 Vr'un servitor dela sat!
 Trăiește dîn gologani,
 Dai nu te vinde pe bani;
 Mănîncă o coajă uscată,
 Și-ți ține barba curată.
 Dar tu ești popă bogat:
 Ai 60 de lanțe în sat,
 Spune dar' ce tea'ndemnat
 De cu strein ai votat,
 Tu popă nerușinat?
 Ori pe atîta ai rămas,
 Ca credința să ți-o lași:
 Pentru un blid de papricaș?
 De te-ai face acum zăhar,
 Tot rămîi pelin amar,
 Nici om alb nu vei mai fi,
 C'ai negrit ca purecii.
 Cîntă-i, dragă puiule
 Să-i tresară fălcile,
 Iar de n'ascultă de pui,

Să vie și mama lui
 Din fundul Aradului
 Și cu toții împreună
 Săi-l facem o dobă bună,
 Care cînd va resuna,
 Și dracii s'or scutura
 Și de el s'or minuna!

Acum dute iar și sboară
 Cucule, la popi prin țară
 Și le cîntă cu iubire
 După cum e a ta fire:
 Celor ce au fost cu dreptate,
 Cîntă-le de sănătate
 Și de zile 'ndelungate,
 Celor cu coarne de boi,
 Cari s'au lăpădat de noi:
 Inchină-i toți dracului
 Pînă 'n fundul iadului

Român verde — pui de cuc
 Care cîntă din Surduc.

Las' pe mîne.

Fil... Ce vînt mai bate Doamne,
 Și ce frig e în astă seară:
 Și pe un cîne, zău acuma,
 E păcat să-l dai afară!...
 Dară nu știu, dracu știe,
 Ce-am pățit eu, ce-am făcut:
 Eri și azi am fost cam bolnav
 Poate friguri am avut?!...
 După prînz, așa spre seară,
 Pe la trei și jumătate,
 M'au luat fiori cu tremur,
 Și-o răceală așa prin spate;
 Imi venea să casc înti'una
 Mi-era somn și lene, greu,
 Și simțiam așa neastîmpăr,
 De credeam că nu sînt eu.
 Fostau friguri sau răceală,
 Cine știe, dracu știe,
 Doctorii chiar și dînșii astăzi,
 Știu mai mult șarlatanie!...
 Ca să nu se mai întîmple
 Iarăși rău așa să-mi vină
 Eu gîndesc să iau acuma,
 Un ceaiu bun și mîni chinină.

Fie friguri sau răceală
Sau chiar și amîndouă fie.
Scapi cu ceai și cu chinină!...
Uite, văd o farmacie.

Ce comedii, frate dragă,
Am sunat de patru ori;
Farmacistul nu se scoală,
Și mi-e frig, mă ia fiori?!...
Să mai sun odată încă:
Farmacie, farmacie,
Dară iarnă, frig amarnic,
Doarme, bietul cine știe...
Să mai sun de a șaptea oară,
Cum e iarnă, ger cumplit,
Adormit-a farmacistul,
Bietul om e ostenit

— Bună seară!

— Bună seară!

Frig, da?

— Frig zău, nu-i pricină,
Am venit să-mi dați de friguri
Două prafuri de chinină,

— Cum chinină?!

— Da chinină!

— Pentru atîta mi-ați sunat?

Eu credeam că cine știe,
Ce întîmplare, s'a întîmplat!....

Pentru prafur de chinină

Poți veni și mine frate,

— Bine ziceți, lasă pe mine;

— Bună seară! Ai dreptate.

Țiganul și Tatăl nostru.

— Măi țigane, acum de două ceasuri
mă năcăjesc cu tine și nu poți învăța
Tatăl nostru.

— Sărutu-ți măruntaiele, d-le părin-
te, ia încearcă a fluera odată rugăciu-
nea haia, și apoi las' că ți-oi zic eu
pe laută.

Cucu la Vaidei.

Foaie verde siminic,
Cucule, ficior voinic,
Ai sburat prin țara toată,
Dar pe la noi nici odată,
Mai sboară din codrii tăi
Și pe la noi, la Vaidei
Unde dascălii sînt răi!
Că ei nu s'au rușinat,
Ci cu jidanu-au votat.
Sbori, Cuce, pe pari de vie
Și cîntă la Orăștie,
Unde cu jale-a picat
Aurel Vlad — deputat.
Voi, fraților Văideieni,
Iubiților cetățeni,
Cu primaru'n fruntea voastră,
Luptînd toți, în legea noastră
Ați plecat spre Orăștie,
Numele voștr' viu să fie!
C'ați mers toți cu nerăbdare
Pîn la sala de votare
Și cu toții ați votat:
Cu Dr. Aurel Vlad.
Dar dascălii urgisiți
Ei au venit despărțiți
Și s'au dus la papricaș
La ovreiu de Farkas.
Papricașul ferbea tare,
Ei, strigau în gura mare:
»Eljen, eljen Farkas Pal,
Deputat dietal«!
O! Dumnezeuule, sfinte,
Ce oameni, proști fără minte!...
O! Văideieni mult cinstiți,
Oare cum îi suferiți?
Cum îi mai puteți răbda,
Copiii a vi-i învăța?
Că nu-i învăță a bine,
Ca să știe de rușine,
Ci-i învăță tot de rău:
Ca să-și vînză neamul său!
După cum și ei făcură
Acuma, cînd se vîndură,
Ce oameni nerușinați,
Ce dascăli nesăturați:
Nu s'au gîndit la rușine,
Ne-au vîndut la limbi streine,

Văideieni, oameni de frunte,
 Faceți-vă șoimi de munte
 Și cu fruntea ridicată
 Mai alergați înc'odată
 La al vostru consistor
 Să scăpați de trădători!
 Ce mai vorbă!... »Consistor«!...
 Mai bine, zi-i, cerșitor:
 După »congrua« — la stat
 Să-și vază popa — 'ndesat!
 Nu fac nici dascăli bine,
 Că se lapadă de sine
 Și se fac »coadă de topor«
 La toți cei ce ne omor;
 Pentru aceia-i înfierăm
 Și cit de aspru-i certăm;
 Măcar, Doamnel — rău ne doare,
 Că ei ar fi a noastră floare!
 Voi, văiedieni mult iubiți,
 Ce comuna-o locuiți,
 Și de rele o păziți:
 Fiți mândri și nu vă dați,
 Celor de neam lăpădați!
 Cei ce-s coadă de topoară,
 Dă-i dracului să-i omoară;
 Și le ziceți întristați:
 — »Să fiți de toți blăstămați
 Și de Dumnezeu uitați
 Să n'aveți, nici prînz nici cină,
 Numai de-alui Cain hodină.
 Iar pentru că ne-ați căznit
 Și străin ați părtinit:
 Ce-ați mîncat — să vă stea în gît!

Vaidianu — căpitanu.

Ce ne trebuie și ce nu ne trebuie?

Ne trebuie minte coaptă; — crudă, și așa
 putem cumpăra dela »Nebuna« din Arad —
 per chilo.

Ne trebuie judecată sănătoasă; — prostii,
 ne vinde Schiopul cu maja.

Ne trebuie oameni; — dobitoace, aflăm
 pe toate cărările.

Ne trebuie lumină; — de noapte, ni-e plin
 capul.

Ne trebuie deputați aleși; — fără contra-
 candidat, poate reuși și Bocu, care de altfel
 a căzut de două-ori la Lipova și odată la
 Radna; totdeauna cu program guvernamental.

(O, ierum... ierum!... Vancsó).

— »Murăș, Murăș apă lină;

Mulți dascăli de-atunci suspină,

După »rodul« din grădină,

Că »vexla« — nu e de vină!

(O, ierum... ierum!... Vancsó!).

Ne trebuie birturi închise; — cele des-
 chise și așa toate-s pline de Români!

Ne trebuie prune; — dar nu ne tre-
 buiesc căldările (cazanele) pentru fierțul vin-
 arsului. Facă-se din prune licitar, poame us-
 cate etc. Vinarsul să-l mai lășăm și ovreilor.

Ne trebuie boltaș români, cari să isgö-
 nească ovreii din sate; — dar nu ne tre-
 buiesc de aceia, cari fug de ovrei.

Ne trebuie notari, cari să dea povețe po-
 porului; — nu de cei ce-l seduc!

Ne trebuie femei — mame bune; — de
 cele sterpe și așa-i plină lumea.

Ne trebuie bărbați, buni economi și cu
 bună chibzuială; — de cei ușuratici și schiopi
 la minte, rîde și dracu.

Ne trebuie școale multe; — dar nu ne
 trebuie dascăli slabi.

Ne trebuie popi predicatori; — dar nu
 ne trebuie de cei ce-s buni de gură —
 prin birturi!

Ne trebuie advocați apărători; — de be-
 litori și dracu a fugit.

Ne trebuie teatru național; — dar nu ne
 trebuie — pe scena noastră — prostiile stre-
 ine și demoralisătoare.

Ne trebuie moașe cinstite, cari să ni a-
 ducă bucurii în familie; — de cele ce trimit
 suflele nevinovate pe altă lume, numai dra-
 cu are trebuință!

Ne trebuie cînepă; — dar nu ne trebuie
 — sfoara! — (Asta s'o lășăm dușmanilor, ca
 să aibă din produsul nostru).

Ne trebuie piperi, ca să zdrobim sub na-
 sul celor ce ne trag pe sfoară; — dar nu
 ne trebuie nasul »Tribuniștilor vechi și noi»,
 lipsit de nervii bunului miros!.

Ne trebuie cîntăreți și cîntărețe, cari să
 ne îmbete cu dulcele noastre hore și doine
 sfrmăosești; — dar nu ne trebuie »chuhu-
 rezături — cocosești!».

În fine, ne trebuie dragoste și bună-înte-
 legere; — dușmăniți și așa sîntem pe toate
 liniile!

Mai în fine, ne trebuie oameni, cari să ne
 împac și nu ne trebuie tot de aceia, cari
 ne îndeamnă la ceartă!

În finea finelor: ne trebuie — și nu ne
 nu ne trebuie nimica. Iar dacă cineva are
 trebuie nimica. Iar dacă cineva are
 cie: e bună de durere de ochi.

Doamne, nu ne lăsa — să orbim de tot!

C.

Cucu la Jurjova.

Cucule, pasere mîndră,
Sboară 'n Jurjova și cîntă,
Că de cînd te-a 'nființat,
Tu pe la noi n'ai cîntat.
Sboară și cîntă în cireș
La al nostru prost chinez,
Că are o burtă slobozită,
Ca o scroafă procopsită,
Și nimica el nu știe,
Că n'anwälat nici să scrie,
Numai a bea la rachie
Și a-și da votul pe prostie.

Cîntă ca un graure
Lui Finu Bălaure,
Că de acas cînd a plecat,
Tașca 'n spate și-a luat
Papricaș în ea a turnat
Și la Bocșa a plecat,
Votul dracului și-a dat!

Cîntă dintr'un pădureț
Și lui socru lui Cojmeț,
Că 'n Bocșa cînd a votat
Cu papricaș s'a 'ndopat,
Fi-iar de folos pe pat!

Apoi Cuce, cu glas bun
Vîntă-i și lui Moș Păun,
Că el atita-a mîncat,
Pînă de tot s'a umflat!
Acasă cînd a venit
Moș Păun, a și prostit.

Apoi mai cîntă una
Și lui Mihai Lupița,
Că el pe-o sticlă de bere,
Iși dă votul cui îl cere!

Mai cîntă Cucule aici
Și lui Gheorghe Rachici,
Că el treaba — așa făcea:
Carne din vălău scotea
Și în Lazăr o 'ndesa
Fire-ar crepat toți de ea!

Cîntă cucule și zboară
Pîn' la Jurjova la moară,
Caută bine, că aici
Șade Dumitru Radici,
Cîntă-le la toți anume,
Să nu le mai dăm de numel
Să se facă toți strigoi.
Și să piară dintre noi
Ducă-i dracu dinapoi!

Păunașul codrului.

Cucu la Măidan.

Frunză verde de trifoi,
Vină, cucule, la noi,
Și cîntă și la Măidan
Unui popă de țigan,
Ce-i cam nalt și subțirel
Și la minte ușurel.
El pe noi ne-a părăsit,
Cu jidanii s'a tocmit
Și cu ei s'a și 'nfrățit.
Pe noi pe toți ne-a lăsat
Și cu Șeghescu a votat.
Cîntă-i cucule așa:
—» Rîschitor, cu briul roșu,
De ce ți este nasul roșu?
Frunză verde păltinaș,
Samănă a papricaș!...
Oare prea mult ai mîncat.
Ori a fost prea pipărat,
De așa te-a 'npistrițat?
De ce naibă n'ai grijit,
Barba să nu-ți fi roșit!...
Uită, că și pe la gură,
Tot ești mînjit de untură.
De ce draci n'ai șters cu iarba
Barem »cinstita« de barbă!
În multe sate am cîntat,
Dar ca tine n'am aflat.
Pe la ciți popi am ajuns,
Dintre toți tu ești mai uns.
Of, părinte, părințele,
Nici de briu nu ți-a fost jele,
Uite, cum e de pătat,
De papricașul spurcat.
Tu ești foarte năcăjit,

Că tot satul te-a urit.
 Numa aceia te iubesc,
 Ce 'n colibe locuiesc,
 Că tu, dintr'u început,
 Pentru poștă ne-ai vîndut.

Cucule peșe pîștrițe,
 Să-i cînti și lui uica Georgiță,
 Că-i birăul satului
 Și finul notarului.
 Pentru slujba chinezească
 S'a făcut slugă drăcească.
 Peste drum în uliță,
 Să-i cînti și lui Giurgiță,
 C'a vîndut din casa lui
 Trei voturi Șeghescului:
 Fire-ar toți ai dracului!

De-aici treci cucule în sbor,
 La Cîmpian în sbor,
 Că el pentru Anina
 Și-a dat omenia sa.

Ar mai trebui să cînti
 Cucule, la mulți flămînzi,
 Dar de-ocamdată-i lăsăm,
 Se poate să-i îndreptăm.
 Iară dacă vom vedea
 Că nu vor a se 'ndrepta
 Ii vom trimite cu toții
 În smoolă la Scaraoțchi!

Iar voi toți ceialalți frați,
 Fiți la inimă curați,
 Totdeauna s'ascultați.
 De ai noștri deputați
 Că-s Români adevărați
 Și cu toții ostenesec
 Pentru binele obștesec:
 Steagul lor să-l filfăim
 Și ca Români se trăim,
 Că, cît timp Români vom fi
 Nu ne temem c'om perii!

Trandafirul.

Glosa mea,

(la împăciuire.)

„Multe flori sînt, dar puține
 „Rod în lume au să poarte,
 „Toate bat la poarta vieții,
 „Și se scutur multe moarte.“ —

Asta o spune Eminescu
 Om ce-a fost, cum nu mai este,
 Dar vezi, eu vă spui azi altă
 Tristă, searbădă poveste:

„Mulți Români mînîncă ceapă,
 „Ca să-și vază domni feciorii,
 „Și pe urmă plîng, văzîndu-i
 „Cum mînîncă — „ceapa ciorii“.

Haralamb Calămăr.

Correspondența mea dela Sibiu.

(Un proiect de pace fenomenal.)

S'apropie toamna. Primele semne de toamnă la noi sînt totdeauna domniile asessorilor consistoriali reîntorși dela băi. Aceștia au reapărut, și în urmăre toamna are să vie. Ce ne va aduce e altă întrebare, la care vor răspunde țirgoveții împăcării, cari ș'au deschis șandramalele, și-și așteaptă mușterii, cari nu vor să s'a ate. Pe mine nu m'a întrebat nimenea, cum mi-ași închipui eu pacea. Desul de trist, căci eu le-ași fi propus un plan mult mai simplu și concis. Iată-l: În conducerea actuală a țării să se facă următorul schimb de persoane, deocamdată pe probă pentru un an: Héderváry să se mute la Vineria, ca argat la moșia d-lui Mihu, și locul de ministru president îl va lua dr. Mihu. Hieronymi cedează portofoliul de comerț marelui negustor Vulcu din Orăștie, iar d-l ministru intră ca învățăcel de negoț pe un an în negustoria model a d-lui Vulcu din Orăștie. Groful Zichy merge pe un an de probă profesor provisor la seminarul din Sibiu, și dr. Bălan îi ia locul la culte și instrucție (Budapesti Közlöny, înlocuit fiind cu Revista teologică). Lukács trece practicant la «Ardeleana», iar directorul Lăpedatu primește în schimb conducerea finanțelor țării. Dr. Székely intră concipist în cancelaria d-lui advo-

cat dr. Maniu, care primește portofoliul justiției, Serényi poate intra la ori-ce econom de frunte român ca lucrător de câmp, căci orice plugar român, cunoaște mai bine nevoile agronomice ale țării, ca să poată conduce ministerul agriculturii mai potrivit cu interesele proprietarilor de pământ din Ungaria. Ca să am și eu o mică remunerație pentru acest plan «genial», ministerul de honvezi îl reclam pentru modesta mea persoană. Căci singur eu mai țin azi la «Lupta», pe care alții au părăsit-o, prin urmare fiind unul din cei mai războinici, mi se cuvine un portofoliu de război. În schimb actualul ministru de honvezi care înclină spre «pace», dacă «Lupta» îi este prea aspră, poate intra culegător la «Telegraful Român» pe un an. Și ca pacea să fie deplină contele Tisza va binevoi a sta pentru timpul pactului un an la Vaț, iar d-l Cassiu Maniu, poate în locu-i să vorbească dacă vrea, tot așa de lung și frumos, dacă nu mai scurt și mai bine în dieta țării.

Iată planul meu de pace clar și precis. Mai bine, cred că nu va putea studia chestia română guvernul maghiar prin nici un studiu, cit de vast și profund. — La fața locului! Din intuiție proprie. Ca să poți conduce o țară, trebuie să știi mai întâi să conduci cu pricepere o gospodărie domnească ca d-l dr. Mihu, să ai zilnic de lucru, cu vexatorii de la administrație, dela cărțile funduare, finanțe, etc. Ca să faci convenții comerciale trebuie să cunoști mărfurile cel puțin ca un bun ucenic al d-lui Vulcu din Orăștie sau Comșa din Săliște. Ca să știi face bune legi bisericesti și să dai potrivite ordinațiuni de instrucție, trebuie mai întâi să cunoști sufletele tinere și necorupte ale ascăltătorilor noștri de teologie, și să știi ce trebuie pentru o creștere în direcție absolut morală. Nu prin «Budapesti Közlöny», ci prin Revista teologică a d-lui Bălan se poate sălășlui pace și bună înțelegere în tractele protopopești. Ca să faci un împrumut de 12 miliard în Franța, mai întâi trebuie să știi cit suportă chimirul contribuabilului român. Ori-ce practicant dela «Ardeleana» ți-ar putea-o spune. Iar Directorul Lăpedatu ți-ar putea arăta câte nevoi au băncile românești cu dările și timbrele statului, și cită bătaie de cap se cere ca să dai și statului ce-ți cere, și acționarilor cit vor, și să mai ușurezi și pe debitori de sarcinele dobinzilor.

Ca să faci dreptate cum se cuvine tuturor fără deosebire, trebuie să cunoști și nevoile poporului român și să fii un cap luminat ca d-rul Maniu. — Apoi să faci o convenție comercială cu România și Serbia, din care agricultorul român nu cîștigă nimic, iar

oierul din Poiana o dă de mal, cu cioban cu tot, mai bine să te ocupi cu alte treburi, căci dacă nu te pricepi la oierit, n'ai să faci brînză, nici la ministerul de agricultură.

În fine cu «vorbe dulci» nu dispăre amara noastră. Honvedul român e dedat la vorbe aspre ungurești. Dar honveul român e gata de luptă totdeauna, cînd i se dă poruncă. Porunciți d-le ministru Hazay și eu sînt încă gata să mă așez în fotoliul Excelenței Voastre și să vă da la «Lupta» ca combatant. Dar vedeți nici lupta asta nu e pentru pace, prin urmare, rămîne «Telegraful» ca ultim refugiu pentru «dulci cuvinte».

Mai adaug, că dacă proiectul meu de pace — nu'l va primi guvernul unguresc, din care că nu i-l voi așterne, — atunci îl voi prezenta viitoarei conferințe de pace dela Haaga sub titlul:

«Cartea roșie-galbenă-albastră-verde-albă și iar roșie. Ce față va face Apponyi, nu știu, dar mă tem, că va schimba aceleași culori ca cartea mea.

Haralamb Găldăru

Poșta Cucului.

I. G. Mihail. — **Versului îi faceți** loc în «Cucu». Pentru numeri singuratici, adresați-vă la Budapesta.

Puiul Cucului la Iam. — Dragă Puiule! — Tata Cucu îți mulțumește și se bucură, că te numești «Puiul» lui. — Ascultă deci și sfatul «bătrînului»:

Tu zici:

»Cucule cu pana sură,

Ce umblă pe toată lumea!...

Auzi, cum sună de prost?

De ce nu zici așa:

»Cucule cu pana sură,

Sărută pe mîndră 'n gură.

Vezi, că sună mai bine!

Apoi în strofa a 5-a zici:

»Așa inima mă cere,

Să țin mîndră — și muere!...

...Hm! Proastă inimă mai ai. Dacă o dată ai muere, las'o focului mîndră, că te bagă în dubele!

P. N. Iablanita. — Fi bun scrie mai la înțeles, că din cele trimise nu putem înțelege, ce vrei să zici?...

Redactor responsabil: F A G U R E.